

منشور بین‌المللی آموزش جغرافیا

در سال ۲۰۱۶

زری میانجی

کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی گردشگری،
دبیر شهرستان‌های استان تهران

اشاره

منشور بین‌المللی آموزش جغرافیا به‌عنوان یک برنامه عملیاتی توسط اتحادیه بین‌المللی جغرافیا در سال ۲۰۱۶ ارائه شده است. اصول و شیوه‌های این منشور، اساس و پایه آموزش شایسته جغرافیا در تمام کشورها تعیین و شناخته شده است.

کلیدواژه‌ها: اتحادیه بین‌المللی جغرافیا، کمیسیون آموزش، منشور آموزش جغرافیا

هدف منشور آموزش جغرافیا

مجمع عمومی اتحادیه بین‌المللی جغرافیا^۱ در بیست و هفتمین کنگره جغرافیا در واشنگتن دی.سی ایالات متحده آمریکا در سال ۱۹۹۲، منشور بین‌المللی جغرافیا^۲ را به تصویب رساند. (www.igu-cge.org)

این منشور، اصول کمیسیون آموزش جغرافیای اتحادیه

بین‌المللی جغرافیا را به شرح زیر اعلام نمود:

معتقد به اینکه آموزش جغرافیا برای توسعه شهروندان مسئول و فعال در جهان کنونی و آینده، ضروری و لازم‌الاجراست؛
هوشیار به اینکه جغرافیا می‌تواند یک موضوع آگاهی‌دهنده، توانایی‌ساز و تهییج‌کننده برای آموزش در تمامی سطوح باشد، و سبب لذت بردن از زندگی و درک ما از جهان شود؛

آگاه به نیاز دانش‌آموزان برای افزایش رقابت بین‌المللی به منظور همکاری مؤثر در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و زیست‌محیطی در جهان رو به زوال؛

نگران در مورد نادیده گرفته شدن آموزش جغرافیا در برخی از نقاط جهان و نیز عدم وجود ساختار و به هم‌پیوستگی در سایر نقاط جهان؛

آماده برای کمک به همکاران در راستای مقابله با بی‌سوادی جغرافیایی در تمامی کشورهای جهان؛ و

حمایت از اصول مدنظر ذکر شده در:

- منشور سازمان ملل؛
- اعلامیه جهانی حقوق بشر؛
- اساسنامه یونسکو؛
- رهنمودهای یونسکو در زمینه آموزش تفاهم، همکاری و صلح

بین‌المللی؛

مکان مشخص و یا بین چند مکان تغییر می‌کنند و از این‌روست که آموزش آن برای تمامی شهروندان در تمامی جوامع ضرورت پیدا می‌کند؛

- آموزش جغرافیا در برخی نقاط جهان نادیده گرفته شده و در سایر نقاط نیز فاقد ساختار و به هم پیوستگی است.

هدف منشور ۲۰۱۶ به‌طور ویژه کمک به سیاست‌گذاران، مدیران آموزشی، برنامه‌ریزان برنامه درسی و مربیان جغرافیا در همه کشورهای و حکومت‌هاست تا از آموزش مؤثر و درست جغرافیا به کلیه جوانان اطمینان حاصل کند و با کمک به مربیان جغرافیا در هر نقطه از جهان بی‌سودی جغرافیایی را از بین ببرد.

سهام جغرافیا در آموزش

چنانچه جغرافیا به شکل مؤثری تدریس شود، مطالعه آن می‌تواند برای جوانان جذاب و الهام‌بخش باشد. حصول اطمینان از کیفیت آموزش جغرافیا در مدارس از وظایف ضروری سیاست‌گذاران و مدیران آموزشی بین‌المللی است. در کنار زیبایی مسحورکننده زمین، قدرت بی‌کران نیروهای شکل‌دهنده آن و راه‌های اغلب بدیعی که انسان‌ها به واسطه آن‌ها زندگی خود را در محیط‌ها و شرایط مختلف خلق می‌کنند، مطالعه جغرافیا به جوانان کمک می‌کند تا چگونگی شکل‌گیری مکان‌ها و مناظر، چگونگی ارتباط مردم با محیط اطراف، افزایش عواقب ناشی از تصمیمات مکانی هر روزه ما، و فرهنگ‌ها و جوامع گوناگون و به هم پیوسته زمین را درک کرده و از آن سپاسگزار باشند.

بنابراین آموزش جغرافیا یک مسئله حیاتی بوده و منبعی برای آگاهی شهروندان قرن بیست و یکم است که دارند در جهانی به شدت به هم پیوسته زندگی می‌کنند. علم جغرافیا ما را قادر می‌سازد تا با پرسش‌هایی که در رابطه با زندگی پایدار در این جهان است، روبه‌رو شویم. افرادی که جغرافیا را تحصیل کرده‌اند کمتر از دیگران قادر به درک روابط انسان‌ها در جهان و واکنش‌های آن‌ها در قبال محیط‌های طبیعی و سایر محیط‌ها هستند. آموزش جغرافیا به جوانان کمک می‌کند تا چگونگی زندگی مسالمت‌آمیز با دیگر گونه‌های حیات را یاد بگیرند.

تحقیقات جغرافیایی ارض‌کننده حس کنجکاو است. دیدگاه‌های جغرافیا به درک عمیق بسیاری از چالش‌های دوران معاصر نظیر تغییر اقلیم، امنیت غذایی، انتخاب انرژی، استخراج بیش از حد منابع طبیعی و شهرسازی کمک می‌کند. آموزش جغرافیا در خدمت چند هدف آموزشی مهم است. آموزش

- اعلامیه حقوق کودک؛

- اهداف توسعه پایدار سازمان ملل؛ و

- بسیاری از دوره‌ها و بیانیه‌های ملی در زمینه آموزش جغرافیا.

منشور بین‌المللی آموزش جغرافیا برای تمامی مردم جهان توصیه می‌شود.

کمیسیون آموزش جغرافیا در سال‌های بعد به نیابت از اتحادیه بین‌المللی جغرافیا چهار اعلامیه را به شرح زیر منتشر کرد:

- اعلامیه بین‌المللی آموزش جغرافیا در زمینه تنوع فرهنگی^۳ که در بیست و نهمین کنگره جغرافیا در سئول (کره جنوبی) در آگوست ۲۰۰۰ تصویب شد.

- اعلامیه آموزش جغرافیای لوسرن در زمینه توسعه پایدار^۴ که در نشست منطقه‌ای IGU - CGE در لوسرن (سوئیس) در جولای ۲۰۰۷ تصویب شد.

- اعلامیه بین‌المللی تحقیق در آموزش جغرافیا^۵ که در کنفرانس منطقه‌ای IGU در مسکو (روسیه) در آگوست ۲۰۱۵ تصویب شد.

توسعه مستمر رشته جغرافیا و آموزش جغرافیا با تغییر مستمر جهان از سال ۱۹۹۲ همگام بوده است. از این‌رو کمیسیون آموزش جغرافیای اتحادیه بین‌المللی جغرافیا منشور جدیدی را تدوین کرده است. منشور جدید در مقایسه با منشور سال ۱۹۹۲، پیچیده‌تر و دربردارنده برنامه عملیاتی است. توصیه می‌شود مربیان جغرافیایی که در پی جزئیات بیشتر هستند، با منشور ۱۹۹۲ و اعلامیه‌ها و ادبیات موجود در وبسایت کمیسیون آموزش جغرافیا مشورت و همفکری کنند (www.igu-cge.org).

منشور ۲۰۱۶ بر بیانیه‌های پیش از خود تأکید دارد و بیان می‌کند که:

- جغرافیا مطالعه زمین و محیط‌های طبیعی، فیزیکی و انسانی موجود در آن است. جغرافیا امکان مطالعه فعالیت‌های انسانی، روابط بین آن‌ها و تعاملاتشان را با محیط‌هایی از مقیاس محلی گرفته تا جهانی، فراهم می‌سازد.

- در حالی که جغرافیا اغلب پلی بین علوم طبیعی و علوم اجتماعی است، اما مشخصاً رشته‌ای است که با تغییرپذیری مکانی سر و کار دارد؛ مثلاً پدیده‌ها، رویدادها، و فرایندها در یک

آموزش جغرافیا برای تجهیز نسل بعد به دانش، مهارت‌ها، نگرش‌ها و شیوه‌هایی به منظور قدردانی، مراقبت و تصمیم‌گیری منطقی در مورد سیاره ما امری حیاتی است

- چه نوع جغرافیایی نیاز است تا دانش‌آموزان آن را آموزش ببینند؟ سوءبرداشت‌ها و تصورات آن‌ها چیست؟ چگونه می‌توان دانش، درک و مهارت‌های جغرافیایی آن‌ها را افزایش داد؟
- چگونه می‌توان به پیشرفت یادگیری دانش‌آموزان در جغرافیا پی برد؟ چگونه می‌توان این یادگیری را به بهترین شکل کالبره و ارزیابی کرد؟
- مشخصه‌های تدریس مؤثر و مواد و منابع آموزشی در بهبود کیفیت آموزش جغرافیا چیست؟
- چه روش‌های آموزشی در بهبود کیفیت آموزش جغرافیا مفید و مؤثر هستند؟
- چگونه می‌توان سبب بهبود وضعیت آموزش مربیان و معلمان جغرافیا شد تا در پی آن، کیفیت تدریس و سطوح موفقیت در جغرافیا در مدارس افزایش یابد؟
- نتیجه چنین تحقیقی آن خواهد بود که توسعه‌دهندگان دوره‌های آموزشی و مربیان جغرافیا در تمامی سطوح قادر خواهند بود به:
- تصحیح دوره آموزشی و ارزیابی شیوه‌های استفاده شده در تدریس و آموزش جغرافیا؛
- توسعه «جهت‌گیری پژوهشی» در میان معلمان و مربیان جغرافیا که آن‌ها را به تعامل اندیشمندانه و منتقدانه با شیوه‌های آموزشی قادر می‌سازد و نیز توسعه «عادات حرفه‌ای ذهن» که سبب بهبود کیفیت آموزش جغرافیا می‌شود؛ و
- مشخص نمودن اهداف و مقاصد آموزش جغرافیا، بدون توجه به اینکه برنامه درسی جغرافیا به صورت محلی بیان شود.

همکاری بین‌المللی

آموزش جغرافیا در بهترین حالت آن، سهم منحصر به فردی در پیدایش دیدگاه‌های جهانی مهم در نزد جوانان دارد. اگرچه وضعیت آموزش جغرافیا در کشورهای مختلف جهان با یکدیگر تفاوت دارد، اما برخی از جوانان دستیابی کمتری را به آموزش با کیفیت جغرافیا نسبت به سایرین دارند. یکی از روش‌های حمایت از توسعه جهانی و آگاهی از کیفیت آموزش جغرافیا، ترویج و تشویق همکاری بین‌المللی با استفاده از اشتراک‌گذاری منابع محدود و مربیان در کشورهای مختلف برای تدریس سایر مربیان است.

همکاری بین‌المللی در میان مربیان جغرافیا باید از طریق تبادلات دوجانبه و چندجانبه تجربه و تحقیق، ترویج و توسعه داده شود. این مورد می‌تواند دربردارنده تبادل دانش‌آموزان، معلمان، مربیان معلم، و جغرافی‌دان‌ها باشد. این تبادلات می‌تواند بر مواد تدریس، توسعه تحقیق محور در برنامه درسی،

جغرافیا، از طریق افزایش تجربیات جوانان، به آن‌ها کمک می‌کند تا سؤالات را فرمول‌بندی کنند، مهارت‌های ذهنی خود را توسعه دهند و به مسائل تأثیرگذار بر زندگی خود واکنش نشان دهند. آموزش جغرافیا نه تنها کلید مهارت‌های قرن بیست و یکم را به جوانان نشان می‌دهد، بلکه آن‌ها را با ابزارهای مشخص تحقیق نظیر نقشه‌ها، کارهای صحرایی و استفاده از فناوری‌های ارتباطی دیجیتال، نظیر سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) آشنا می‌سازد.

تحقیق در آموزش جغرافیا

آموزش جغرافیا برای تجهیز نسل بعد به دانش، مهارت‌ها، نگرش‌ها و شیوه‌هایی به منظور قدردانی، مراقبت و تصمیم‌گیری منطقی در مورد سیاره ما امری حیاتی است. چگونگی آموزش جغرافیا به بهترین شکل به طیف وسیعی از فراگیران، یکی از نگرانی‌های عمده است و به تحقیق قابل توجه و مداومی نیازمند است. ما سیاست‌گذاران و مربیان جغرافیا را تشویق می‌کنیم تا ظرفیت لازم را برای تحقیق تئوریک و کاربردی جغرافیا را فراهم کنند. ما به طور خاص آن‌ها را در موارد زیر تشویق می‌کنیم:

- صرف زمان و منابع برای تحقیق و کاربرد آن در کلاس درس و فراتر از آن؛
 - ارزش نهادن به تحقیقات کنونی و تولید دانش در زمینه آموزش جغرافیا؛ و
 - جست‌وجوی مداوم برای شناسایی اولویت‌های تحقیقاتی مناسب و مرتبط در زمینه آموزش جغرافیا.
- کمیسیون آموزش جغرافیای IGU ترویج‌دهنده و حامی تحقیقات در زمینه آموزش جغرافیا چه در داخل کشورها و چه ما بین کشورهاست. این کمیسیون به دنبال توسعه فرهنگ بین‌المللی تحقیق در آموزش جغرافیاست تا در پی آن، سیاست‌ها و شیوه‌های افزایش کیفیت تدریس جغرافیا و آموزش آن در تمامی محیط‌های آموزشی را ممکن سازد.
- معلمان که جغرافیا را در مدارس ابتدایی و بالاتر تدریس می‌کنند باید از هوش تحقیقاتی برخوردار باشند. نیاز است که این افراد بهترین و منتقدانه‌ترین نگاه را نسبت به، برای مثال، استفاده از فناوری‌های جدید، استراتژی یادگیری مبتنی بر حل مسئله و روش‌های آموزش آینده داشته باشند. دلیل این کار آن است که معلمان و مربیان کلید بهبود و پیشرفت در آموزش و معلمان خوب بهترین ابزار برای این کار هستند.
- سؤالات مهم تحقیق عبارت‌اند از:

همکاری بین‌المللی در میان مربیان جغرافیا باید از طریق تبادلات دوجانبه و چندجانبه تجربه و تحقیق، ترویج و توسعه داده شود

آموزش و پرورش و ارزیابی آن‌ها تمرکز یابد.

مربیان و معلمان جغرافیا در تمامی کشورها مورد تشویق قرار می‌گیرند تا چنین تبادلاتی را از طریق کار کمیسیون آموزش جغرافیای اتحادیه بین‌المللی جغرافیا و بسیاری از مجامع و انجمن‌های جغرافیایی دیگر ترویج دهند. سیاست‌گذاران نیز برای شبیه‌سازی و تسهیل همکاری بین‌المللی مورد تشویق قرار می‌گیرند.

برنامه عملیاتی بین‌المللی

برای اینکه تمامی کودکان و جوانان بتوانند از آموزش با کیفیت جغرافیا، مطابق آنچه در بالا بیان شود، بهره‌مند شوند، اتحادیه بین‌المللی جغرافیا از طریق کمیسیون آموزش جغرافیا برنامه عملیاتی زیر را برای سیاست‌گذاران، توسعه‌دهندگان برنامه درسی، و معلمان جغرافیا پیشنهاد می‌دهد که هدف نهایی آن، بهبود کیفیت آموزش جغرافیا در سطح بین‌المللی است.

۱. سیاست‌گذاران آموزشی محلی و ملی، و نیز معلمان جغرافیا در تمامی سطوح، باید سهم آموزش جغرافیا را در جامعه صریح‌تر بیان کنند تا حمایت‌های بیشتری را در خصوص جایگاه آموزش جغرافیا در برنامه درسی به دست آورند.

استدلال‌های قوی برای آموزش جغرافیا عبارت‌اند از:

- همان‌طور که مکان، یک عامل مهم در زندگی، به‌ویژه در دوران جهانی‌سازی و اینترنت است، جغرافیا با تمرکز خود بر تغییرپذیری مکانی، دیدگاه بسیار عملی و مفیدی را در مورد زندگی روزمره فراهم می‌کند.

- جغرافیا رشته‌ای است که اساس آن آگاهی از مکان‌ها و مناطق است. آگاهی از ارزش شرایط و فضاهای منحصربه‌فرد در جهان به هم پیوسته به درک عمیق‌تر ما از تنوع انسانی کمک می‌کند.
- جغرافیا به هر دو مقیاس محلی و جهانی و نیز ارتباط بین این مقیاس‌ها در تجربه انسانی اهمیت می‌دهد.

- جغرافیا به تعاملات انسان با محیط پیرامونش در زمینه مکان‌ها و موقعیت‌های خاص و با مسائلی که ابعاد جغرافیایی قدرتمندی دارد، نظیر خطرات طبیعی، تغییر اقلیم، منابع انرژی، مهاجرت، کاربری اراضی، شهری‌سازی، فقر و هویت اهمیت می‌دهد. جغرافیا پلی بین دانش طبیعی و دانش اجتماعی است و مطالعه جامع این قبیل مسائل را تشویق می‌کند.

- جغرافیا به مردم کمک می‌کند تا چگونه تفکر منتقدانه‌ای در خصوص زندگی پایدار محلی و جهانی و در پی آن، عمل به این

تفکر داشته باشند. جغرافیا چیزی فراتر از یادگیری بسیاری از واقعیت‌ها و مفاهیم است. تمرکز آن بر الگوها و فرایندهایی است که به درک سیاره در حال تغییر ما کمک می‌کنند.

- دانش و مهارت‌های جغرافیایی، به‌ویژه هنگام به‌کارگیری فناوری‌های جغرافیایی، سبب ایجاد فرصت‌های منحصربه‌فردی می‌شود که حس جهان پیشرفته را القا می‌کند. همکاری آن‌ها با یکدیگر سبب شکل‌گیری مجموعه‌ای ارزشمند از مهارت‌های قرن بیست و یکم برای جهان امروز و فردا می‌شود.

۲. سیاست‌گذاران آموزشی ملی و محلی باید حداقل نیازمندی‌ها برای تدریس جغرافیا و سواد جغرافیایی را در اختیار معلمان جغرافیا قرار دهند.

این نیازمندی‌ها براساس اعتقادات زیر است:

- تمامی کودکان در تمامی سطوح درسی ابتدایی و بالاتر، نیازمند دسترسی به آموزش جغرافیای با کیفیت به‌عنوان بخش مهمی از برنامه درسی خود هستند.

- همان‌گونه که معلمان کلید نوآوری و کیفیت در آموزش هستند، معلمان جغرافیای شایسته‌تر باید در تمامی مدارس حاضر باشند تا از اجرا و مدیریت مؤثر برنامه درسی اطمینان حاصل شود. مقررات اولیه آموزش معلمان باید حداقل نیازمندی‌ها را برای معلمان جغرافیا در مدرسه‌های ابتدایی و بالاتر تعیین کند.

- معلمان جغرافیا باید در جنبه‌های فیزیکی و انسانی جغرافیا صلاحیت داشته باشند تا بتوانند هر دو جنبه این رشته را به شکل مناسبی برای سطوح ابتدایی و بالاتر با یکدیگر ادغام کنند.

۳. سیاست‌گذاری آموزشی ملی و محلی و انجمن‌های معلمان جغرافیا باید فرایندهایی را برای تشویق تبادلات شیوه‌های تدریس و یادگیری جغرافیا در سطح (بین) المللی تشویق کنند.

افزایش همکاری و تبادلات بین معلمان جغرافیا در سطح

محلی، ملی و بین‌المللی دارای پتانسیل‌های زیر است:

- تقویت موقعیت جغرافیا در مدارس و نهادهای آموزشی بالاتر؛
- روشن کردن هدف آموزش جغرافیا برای تمامی دانش‌آموزان؛ و
- توسعه شیوه‌های آموزشی مؤثر و نوآورانه در آموزش جغرافیا.

مقایسه استانداردهای جغرافیا و برنامه‌های درسی کشورهای مختلف و نیز ایجاد فرصت برای تبادل معلمان بین‌المللی در راستای گسترش دانش، مهارت‌ها و ارزش‌های اساسی آموزش جغرافیا باید مورد تشویق قرار گیرد.

معلمان باید مورد تشویق قرار گیرند تا تحقیق با کیفیت در آموزش جغرافیا را به عنوان بخشی از مطالعات فراتر از درس در نظر بگیرند

● چشم انداز رشته جغرافیا و آگاهی از اهمیت جغرافیا در آموزش، به نمایه رسانه‌ای بالاتری نیازمند است. شبکه‌های حرفه‌ای محلی، منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی باید برای مشارکت دادن عموم مردم در کار خود، مورد تشویق قرار گیرند.

آموزش جغرافیا برای همه جوانان باید با هدف پرداختن به اولویت‌های محلی و یا ملی و براساس ۵ بند برنامه عملیاتی ذکر شده در بالا طراحی شود. در حالی که برنامه‌های درسی مدارس در نقاط مختلف جهان با یکدیگر متفاوت است، باید به این نکته مهم توجه کرد که برنامه‌های درسی جغرافیا در سرتاسر جهان باید انعکاس‌دهنده دانش جغرافیای معاصر باشند.

کمیسیون آموزش جغرافیای اتحادیه بین‌المللی جغرافیا پیش‌نویس منشور بین‌المللی آموزش جغرافیا را تهیه کرده و مجمع عمومی اتحادیه بین‌المللی جغرافیا در کنگره خود در پکن در آگوست ۲۰۱۶ آن را مورد تأیید قرار داد.

اتحادیه بین‌المللی جغرافیا اصول و شیوه‌های ارائه شده در این منشور را به عنوان یک برنامه عملیاتی بین‌المللی مورد ستایش قرار می‌دهند که در ضمن آن، جوانان در تمامی کشورهای جهان می‌توانند جغرافیا را آنچنان که شایسته آن‌هاست، آموزش ببینند. اتحادیه بین‌المللی جغرافیا در کنگره خود در پکن در سال ۲۰۱۶، این منشور را برای تمامی دولت‌ها و حکومت‌ها و مردم جهان مورد تأیید و اعلان قرار داد و این اصول و شیوه‌ها را به عنوان اساس و پایه آموزش جغرافیا در تمام کشورها تعیین کرد.

پروفسور ولادیمیر کولوسوف^۶

رئیس اتحادیه بین‌المللی جغرافیا

پروفسور جوپ وان در شی^۷ و پروفسور جان لیدستون^۸

رؤسای کمیسیون آموزش جغرافیایی IGU

پکن، ۲۵ آگوست ۲۰۱۶

پی‌نوشت‌ها

۱. International Geographical Union

۲. International Charter on Geographical Education

۳. The International Declaration on Geographical Education for Cultural Diversity

۴. The Lucerne Declaration on Geography Education for Sustainable Development

۵. The International Declaration on Research in Geography Education

۶. Vladimir Kolossov

۷. Joop van der Schee

۸. Prof John Lidstone

۴. سیاست‌گذاران آموزشی ملی و محلی و انجمن‌های آموزش جغرافیا باید یک برنامه تحقیقاتی را برای آموزش جغرافیا توسعه دهند و تحقیقات را در راستای توسعه آموزش جغرافیا تسهیل نمایند.

آموزش جغرافیا در تمامی کشورها باید از طریق حصول اطمینان از هدایت تمامی جنبه‌های آموزش جغرافیا با شواهد محکم براساس یافته‌های تحقیقاتی مرتبط، افزایش یابد. به منظور دستیابی به این هدف:

● سیاست‌گذاران، توسعه‌دهندگان برنامه درسی و مربیان جغرافیا باید تحقیقات بین‌المللی منتشر شده در آموزش جغرافیا را بررسی کنند تا بهترین شیوه را شناسایی و نیز نقاط بیشترین کاربرد آن را تعیین کنند.

● سیاست‌گذاران و مربیان جغرافیا باید در محل‌هایی که با کمبود تحقیق در جغرافیا مواجه است، مکانیسم‌های حمایتی را توسعه دهند.

● سیاست‌گذاران، توسعه‌دهندگان برنامه درسی و مربیان جغرافیا باید مکانیسم‌هایی را توسعه دهند که به سبب آن معلمان در مدارس خود بتوانند به تحقیقات بین‌المللی در رابطه با آموزش جغرافیا به زبان خودشان دست یابند.

● معلمان باید مورد تشویق قرار گیرند تا تحقیق با کیفیت در آموزش جغرافیا را به عنوان بخشی از مطالعات فراتر از درس در نظر بگیرند و چنین تحقیقی را می‌توان از طریق کارگروه‌های تحقیقاتی بین‌المللی افزایش داد که محققان را قادر می‌سازد تا از منابع، هوشمندی و تخصص محلی به بهترین شکل استفاده کنند.

۵. سیاست‌گذاران ملی و محلی و انجمن‌های معلمان جغرافیا و نیز خود معلمان باید ساختار شبکه‌ای حرفه‌ای قدرتمندی را ایجاد و آن را حفظ کنند.

ساختار شبکه‌ای حرفه‌ای بین‌المللی و محلی برای ترسیم افق‌های جدید در آموزش جغرافیا ضروری است. این شبکه‌ها نیازمند حمایت طیف وسیعی از سیاست‌گذاران آموزشی، سازمان‌های جغرافیایی و دیگر ذی‌نفعان است، به‌ویژه:

● باید توسعه حرفه‌ای مستمر آموزش جغرافیا در داخل شبکه‌ها و بین آن‌ها توسط معلمان مورد تشویق قرار گیرد و تسهیل شود؛